

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Eiusdem Clementis sententia, quos vulpibus, cicadis, &c. comparet?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

gluuiem, edacitatem, voracitatem, insatiabilitatem, & huiusmodi alia. Musca quoque aptissimè vocantur, & adulatores, & gladiatores, & immane genus parasitorum: ventris voluptate hi quidem rationem, illi verò amicitiam, alij autem vitam ipsam vendentes, super ventrem serpentes, bellua hominibus similes, ad imaginem patris sui, edacis voracisq; bellua. Has ciborum vinorumque Charybdes etiam Seneca in animalium ratione ca-

Senec. ep.
60.

rentium classem reponens ait: Taurus paucissimorum iugerum pascuis impletur: una silua elephantis pluribus sufficit: homo & terra pascitur, & mari. Quid ergò? tam insatiabilem nobis natura aluum dedit, cum tam modica corpora dedisset, ut vastissimorum edacissimorumq; animalium aviditatem vinceremus? minimè. Quantulum est enim, quod nature datur? paruo illa dimittitur. Non famemes nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Hos itaq; (ut ait Sallustius) ventri obedientes animalium loco numeremus, non hominum; quosdam verò ne animalium quidem, sed mortuorum.

§. VII.

Eiusdem Clementis sententia, quos vulpibus cicadis, & c. comparet?

Verùm

Verum ad Clementem reuertamur, qui Sophistas cicadarum & vulpium nomine condecoratos nihil mentis, multum vocis, aut strepitus potius habere asserit. Ob hanc artem, inquit, se efferentes Sophistæ infelices, canoris quibusdam suis nugis garrientes, cum in nominum delectu & certa dictionum compositione & connexionem, tota vita laborant, cicadis apparent loquaciores, eos quibus pruriunt aures non satis, ut mihi videtur, viriliter demulcentes, & titillantes.

Clemente
Alex. l. 1.
Stroma

Verborum non stilla cadens, sed flumen iners.

Et certè quemadmodum veteribus in calceis, imbecilla ijs sunt alia & disfluunt, sola autem eis restat lingua. Pulchrè ergo eos insectans scribit Solon Atheniensis:

Ad linguam aspicitis, & dulcia verba loquentes,

At quod fit, nemo spectat, agentis opus.

*Ac quibus vestrum vulpis vestigia figit,
Et mentem vacuam putidulamq; gerit.*

Hoc utique significat vox illa salutaris: *Vulpes foveas habent, filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet. Super enim solo eo, ut arbitror, qui credit perfecte separato ab ijs bestiis,*

Matth. 8.
Luc. 9.

M m 4

qua

qua dicta sunt à scriptura, rerum omnium caput
conquiescit ac princeps, nempe benignum & man-
suetum verbum, qui comprehendit sapientes in
astutia ipsorum: Dominus enim solus cognoscit
disceptationes sapientum; quod vana sunt.
Sapientes utique Scriptura vocante Sophistas,
qui in dictionibus versantur & artibus super-
fluis. Usque adeò vulgare est, à bestiis mo-
res hominum appellare, ut nihil ferè sit
apud plebem communius. *Lyfandrum La-*
cedemonium aiunt, cum ageret in Ionia, Ly-
curgi molestas laboriosasq; leges reiecisse, & vi-
tam dissolutè luxurioseq; habuisse. Lamia igitur
scortum Atticum dixit, Leones Græci, Ephesi
redduntur vulpes. Quibus etiam femina-
rum se superbia assimilant, firmata longa-
post se trahentium, more vulpis vestigia,
sua verrentis. Diximus supra, fuisse inter
monstra, qui equorum instar dependulam
retro haberent appendicem. Qualem eti-
am scribit Marcus Polus esse ijs, qui iuxta
Lauam in prouincia Lambri degunt, abs-
que villis quidem, sed in vlnæ mensuram
excurrentem: aut de quibus Plinius me-
morat miræ pernicitatis hominibus: vel
quos tradit Pausanias, in insulis Satyridis,
equis ea parte pares esse. Quod in his mon-
strorum,

Ælian.
l. 13. Var.
c. 8. & 9.

Marcus
Polus l. 5.
cap. 15.

Plin. l. 7.
cap. 2.

strosū, in feminis scilicet erit formosū?
Enimuerò hoc est, quod eas serpentibus
aut etiam draconibus similes facit: nam
& hi vermes, & stelliones, & basilisci eius-
modi post se syrma trahunt.

§. VIII.

Monstrosi superbarum feminarum sumtus.

Quid si in medium adducam vitium,
quod ex hominibus camelos, immo ele-
phantos, immo plus quàm insulares ba-
lænas facit? Nihil fingam, vera dicam, &
nemo credet, nisi digitis monstrata. Sunt
in quodam loco fæminæ tam magnæ, vt ijs
vestiendis non vnus, non duo, non centū
sartores sufficiant; sed vt tegantur, totæ
debent nationes laborare. Sunt tam ro-
bustæ, vt totos agros & fundos possint
manibus & digitis portare. Sunt tam vali-
dæ, vt capiti domos, & arces, & turres
imponant. Sunt tam formosæ, vt velut
cælum stellatum luceant. Sunt tam artifi-
ciosæ, vt, qualemcunque, vel capillū, vel
vultum optant, hominibus ostendant.
Quis hæc omnia non putet iudicetue esse
plusquàm monstrosa? Super quæ accedit,
quòd sexum mutant, quoties volunt; vt
in equis & fenestris viros existimes te vi-
dere,